

El Vallès Nou

Portaveu del Regionalisme a Granollers i sa Comarca

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

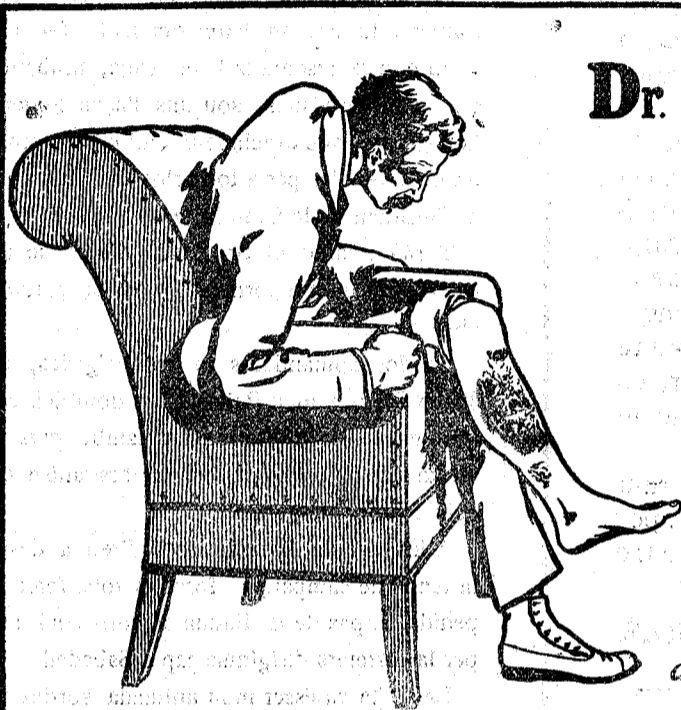
ESPANYA, trimestre. . . . 1'50 pessetes.
Número corrent, 10 céntims.

Redacció i Administració:

SANTA ELISABET núm. 6.

Anuncis a Preus convencionals

No s'admeten escrits sense firma

Dr. LUIS COMAS BACH

ÚLCERAS DE LAS PIERNAS

Tratamiento electivo, adoptando el procedimiento mas adecuado segun causas, estado de la ulcera (localización, extensión, complicaciones) y particularidades del paciente.

de 11 a 12 VILLARROEL 3-1º BARCELONA
(PRÓXIMO A LA RDA. S. ANTONIO)

SE VEN

Máquina a vapor de 3 caballs, estat inmillorable, rombustible: carbó, serradures, llenya, brisa, etc., pot veurers funcionar.

Rahó: JOSEH GESA, S. Ramón.

CARDEDEU

¿Propers perills?

Sols com a títol de comentari, sortits d'alts llocs i dits per persones autoritzades, ens fem ressó de coses un xic greus, que si no responém de la seva veracitat, no podém posar en dupte quelcom de la certesa que hi há en el seu fondo.

Temps enrera manifestavem el perill portugués, i en el nombre del dimecres, *El Correo Español*, parlá en el mateix sentit que ho farém nosaltres.

Avui l'assumpte es molt mes greu, i cal que'ls nostres llegidors el reflexionin seriosament, doncs lo que era molt probable, pot passar o haber passat el día que aquest nombre apareixi a ésser mes que possible, realitat.

Aném a lo que's diu; es diu, que hi ha una nota dels aliats que s'ha de contestar per tot el día 15 d'aquest mes, en la que s'ens pregunta, si estem disposats a incautantse dels vaixells alemanys que hi han en els ports espanyols i fins quins límits, i quines garanties, oferim per evitar

que'ls submarins alemanys continuïn els seus torpedejaments en aigües jurisdiccionals i fins ahont estém disposats a privar que entrin en ports espanyols.

Ignorém lo que'l Govern pugui contestar a aital nota, empró sí sabém que tota la frontera portuguesa está repleta de soldats portuguesos ¿qué esperan? ¿quín perill poden temer d'Espanya, perquè's vegin obligats a guardar la seva frontera en aital forma? ¿El perill es de nosaltres per ells o a l'inversa?

Espanya es prepara amb fé, quant menys amb apariencia, i els preparatius dihuen sont per a que siguém respectats quant sigui l'hora de la pau; ¿i el seguit de preparatius que's fan fer en els soldats que han d'ésser llicenciats aquest any i els de cuota que ho han d'ésser a fi d'aquest mes? ¿a quín fi es aixó?

Repetím, i no'ns cansarém de dirho, el poble no pot estar descuidat, ha de vetllar, empró vetllar, per els alts fins de ciutadania que tots estém obligats a complir.

I en aquestes hores d'angunia mundial, tenim la sagrada obligació d'im-

posarnos serenitat i reflexió i estar fortament preparats per l'avenir que s'ens ajorna.

Pessimisme

S'ha dit tantes voltes que'l problema plantejat per l'acta d'Algeciras a Espanya era de vida o mort per ella, que costi lo que costi devem tirar endevant i sortir lo mes airosament possible del mateix puig no tenim altre camí per regenerar el nostre nom, i s'ha dit tot aixó per persones tant enlairades que casi ens ho han arribat a fer creurer.

Empró fa tant temps que dura aqueix cant de sirena en nom de la Patria, es tant fonda la llaga oberta amb éll, que al considerar el present al esprit mes optimista s'hi infiltra un exasperant pessimisme que costa molt de refugir.

Quant un llegeix els articles que en «Africa Española» orgue oficial dels centres Hispano-Marroquís, ens ensallem els beneficis que deu portarnos el domini de tot aquest territori Nort Africá; quant un sent o llegeix bells discursos referents al mateix assumpte, en els que hi brillan multitud de vegades les paraules «ideal» i «civilització», voldría convencers de que's vritat tanta bellesa, de que realment es aquest resultat el

que sobressurt en l'obra empresa, i has-ta fent un esforç pot imaginar-se que's vritat tal optimisme.

Empró la realitat s'imposa sempre; no; no s'ha emprés aquesta aventura que costa tant, per idealitats ni per civilitzar, sino que s'ha emprés perque a grans interessos que no interessan a la Nació, convenia que s'emprengué; no brilla l'ideal en ella, sino el mercantilisme, un afany exagerat de negociar, es diu que's busca un mercat per la producció Nacional, oblidant que entre tant les industries tenen d'emigrar d'Espanya per falta de mercat, no d'exportació, sino interior, mentres aquest está invadit pels productes estrangers. Si aquets s'ens fiquen dintre nostra propia casa, per molt que fem, d'aquest nou mercat no'n tocarem mes que les espines, devem emancipar primer la producció antes de pensar ser exportadors.

Beneficis potser s'en reculliran algún día, potser si que després de molts anys, de molta sang, de molts millions, lograrán els nostres nets veurer les Montanyes de Ceuta, tant ermes avui i solitaries, cobertes d'olivers i de vinyes; las valls de Tetuán i de Melilla convertides en hortes competidores de la costa llevantina, i els ports grandiosos de Ceuta i de Melilla ciutats convertides en emporis del comerç i de l'industria rublerts de naus de totes parts del mon i una febra d'activitat invadint tota la Zona.

Pero entretant en aquestes montanyes sols s'hi veuen reductes ont sofrint s'hi aburreix la tropa; en aquestes valls uns quants senyors a cavall, traçant camins i ferrocarrils que potser mai es construirán; en aquestos ports les naus que transportan municions i queviures per l'exércit; la única febra que impera es el paludisme, i es molt, pero molt fundat el temor de que quant nostres successors vegin aquella nova Arcadia Marroquí, continuació a través de l'estret del «suelo patrio» es trobin amb que si be tenen la dominació política i militar, es a dir lo que costa diners, les mines i els ferrocarrils siguin alemanys, les hortes i olivers sigan francesos, les naus i els ports siguin anglesos, les industries instalades a l'ombra de l'ensenya «rojo i gualda» sigan belgas, rusas o chinas, de tothom menys espanyoles, i que fins els obrers ocupats en les feines principals de tota aquesta máquina siguin estrangers; ¡allavors sí, que de continuar Espanya com fins ara podria dir que'l Marroc es continuació del suelo Patrio!

¡Trist destí el de nostra raça! A través de l'història hem anat deixant petjades plenes de gloria, hem passeijat per tot arreu l'espasa victoriosa de Carlos V o de Felip II, hem acaparat totes les riqueses de la terra, pero mentres nosaltres ens cobriem de gloria i brillaven esplendents nostres victories guerreres, el mon avençaba, la ciencia elaborada pels demés cambiaba la faç del mon, i el treball continuat dels pensadors forjava nous ideals i nosaltres combatíem, i amb el soroll de les armes ens oblidarem del mon fins que al despertar ens trobarem sols; en l'horitzó de'l progrés s'hi perdía el mon i nosaltres restabem quiets esperant que'l mon reculés.

Sempre havia sigut Espanya la mestresa de la força, els demés de l'astucia i de la ciencia, al ser vencuda aquella per aquestes també sorgí un home que volgué ensenyar l'equivocació en pàgines immortals, també n'hi hagué d'altres que's digueren Ensenada, Aranda, Campmany.... que plens d'ansies renovadores volgueren cambiar la ruta... ¡Impossible! estava tant arrelada en nostra ànima fruit de tant contraries races i civilitzacions, l'afany de dominar que voler compendrer encare el domini del pensament sobre la força, a pesar dels desastres colonials, de la sang i dels millions gastats, del poc producte tret en aquesta nova aventura Marroquí, per culpa d'ella que'ns deixa exhaustes, en el fosc pervindre que s'está forjant en els camps de batalla, als que a pesar nostre no podem assistir, s'hi marca un pahorós interrogant, i nosaltres aném gastant nostres energies sense sapiguer el perquè....

¿Colonitzar? ¿civilitzar? ¿encaminar la emigració? ¡Ai! es molt trist i no hauria de ser un home en plena joventut pessimista; pero quant s'observa lo que falta colonitzar i civilitzar en l'interior de la Península, quant se sent parlar d'encaminar l'emigració en una nació que té 35 habitants per kilòmetre quadrat, en l'esprit mes optimista i mes enérgic hi entra el dupte ¿estarém folls?

Sense el Marroc, sense ideals tant grandiosos, podem trobar la gloria per la Patria en la frase del gran mestre «Dispensa y escuela».

JOAN CARRERAS.

La Creu Roja

Com teníam anunciat el passat diumenge, fou visitada nostra vila per la Junta i Brigada de la Creu Roja de Sabadell.

Entraren en la mateixa, units a la Brigada de aquí, a dos quarts de deu del matí, formats tots com un sol home al pas de una marxa de tambors i cornetes dirigintse al Dispensari per a deixarhi les banderes, i seguidament formats se dirigiren a la Plassa per a montarhi la tenda de campanya i deixarhi tots els *arrees* corresponents.

Una volta realitzat aixó, tornaren a regressar al Dispensari a recullir les Banderes, dirigintse a l'Esglesia Parroquial per a ohir missa i a la vega da benehir la Bandera Neutral d'aquesta «Comissió».

Als actes de la Benedicció i Missa i assistiren representacions de les autoritats locals i la Junta d'aquesta «Comissió», essent padrins de la Bandera els tendres joves En Salvador Xuclá i Na Montserrat Casado.

La Benedicció fou feta per el digne Ecónomo Dr. Brassó, qui, després d'haverla benehida, pronunciá un discurs tant sentimental adequat a l'ensenya, que fou molt elogiat per tots els que allí estaven congregats.

Acte seguit el Rnt. Joan Nadal, Capellá d'aquesta Brigada, procedí a dir la Missa acompanyada dels tocs d'atenció per el el cornetí d'ordres i tocant la marxa reial tota la banda de cornetes i tambors.

Durant la missa, l'organista Sr. Glanadell tocá diferentes composicions.

Després de la missa, se dirigiren altre volta a la

Plassa, col·locant les Banderes al balcó de la Casa de la Vila, procedint les dugues Brigades a fer un simulacre de reculliment de ferits, maniobrant tots per les notícies que rebian de dalt del campaná, per medi de la telegrafia de banderes.

Una volta acabades les mateixas, varen anar a dinar, ont hi assistiren representació de l'Alcalde i d'aquesta Junta i essent a les postres s'aixecá a parlar en nom de la Junta de Sabadell el Sr. Lladó, qui amb paraules molt falagueres doná les gracies a tots els congregats desitjant que la Creu Roja d'aquí els hi tornari la visita, que amb tot l'entusiasme els reberán, desitjant poguerlos demostrar l'agrahiment que senten per les atencions de que son objecte.

El Sr. Josep Coma, parla en primer lloc en nom de l'Alcalde, donantlos la benvinguda i oferintlos tot lo que fos de la seva incumbencia, i en segon lloc, parlá en nom de la Junta d'aquí, pronunciant un discurs tant llarc com sentit, fent Historia de lo que representa la Creu Roja, acabant dient que aquestes visites, son uns llaços de germanor tant grans, que dificilment s'obliden, prometent fer els possibles per a tornarlos la visita, abraçant al President de la Creu Roja de Sabadell.

Torná a parlar el Sr. Lladó dient: he dit que desitjavem que'ns tornessin la visita, pero ara dic; els esperém.

Els dos Comandants de les Brigades, senyors Josep Sastre i Joan Baltasar, en nom dels seus subordinats, varen pronunciar també paraules de afecte i de mutuo agrahiment abraçantse els dos com a proba de germanor.

A les cinc de la tarde procediren a desmontar la tenda de campanya i formats tots, feren la despedida, al pas de la Banda de cornetes i tambors, per la carretera dirigintse cap a Sabadell.

La visita va ésser molt animada sortint tothom de les cases per a veurer com passaven aquelles Brigades tant ben formades i equipades, fentne tothom grans elogis.

Tots els actes que celebraren, foren moltíssim concorreguts essent la festa tan animada que quasi ningú, es preocupava de res mes.

Benvinguts sían per nosaltres, desitjantlos molta prosperitat a tots, fent vots per el seu engrandiment, ja que la mateixa está destinada a prestar grans serveis a la patria, com molt be ho demostraren els que están en els paissos en guerra.

V.

ESPURNES

L'orgue del nostre Batlle ens anuncia *un rumor grave* que sembla que vulga dir que hi ha mar de fondo en els quefers municipals.

Esperem que fugi l'incògnita per a veurer que'n sortirà de tot aquest *rumor*.

Tot plegat *campanas al vuelo* ¡hi están tant acostumats!

*
**

Sembla que regna gran pánic entre'ls regidors del nostre Ajuntament, per una comunicació que reberen i que's llegí el passat dijous en la sessió que's celebrá.

La causa del pánic, sembla que's deguda a les responsabilitats que'ls hi recauen per determinats acorts, entre ells, un que rebaixaren sense dret, quantitats a determinada classe d'industrials.

¿Qué passa? ¿Qué passarà? en aquets moments

nò ho sabem per clar, empró sembla que'ls reclamants estan disposats a portar l'assumpte a cap amb totes les seves conseqüències.

*
**

El Sr. Torras Villá sembla que està autoritzant embargs i els agens respectius portan a cap l'ordre del nostre Batlle com es la seva obligació.

Nosaltres entenem que aquets vehins que's resisteixen a pagar tenen raó, perquè no hi ha dret a fer un repart i després rebaixar a capritxo a qui vulguin.

Sr. Torras; la llei deu ser igual per tots i per lo tan entenem que fa mal fet el no atendre determinades queixes (que nosaltres considerem justas) perquè si insisteix, tothom cridarà contra de V. i tindran raó de ferho.

Crònica de la Comarca

Mollet

La setmana que acaba de finir, podria titolar-se la setmana del pànic, la setmana de la po.

Segons l'imaginació creadora de la gent impressionable, els successos tètrics i espatarrants s'han succeït a grossos.

A cada poble dels de la rodalia s'havien trobat cadàvers i mes cadàvers en estat de descomposició, que, amb tota seguretat hi havien sigut portats de nit i amb automòvil.

Diferentes doncelles i algunes criatures havien sigut perseguides e insultades, tant en carreteres com en les montanyes buscant bolets.

A tot arreu se topava amb persones sospetives i era qüestió de no anar sol i menys sortir al desolat a fi d'evitar qualsevol desgracia de les que durant la setmana han estat de moda.

Dos cassos misteriosos s'han donat amb poc temps: el de La Llagosta i el de Cardedeu; misteriosos per les circumstàncies especials que'ls rodejen, crims abominables que fan posar els cabells de punta i que han donat marge per a que al seu entorn, l'imaginació popular inventi les mes extravagants llegendas, llegendas que anant rodolant d'uns llavis a altres, com la bola de neu han anat prenent forma i engruixint-se fins a pendrer fisonomia de realitat lo que no es altre cosa que imaginaries suposicions.

Unes segones víctimes han nascut d'aquets successos i son els estrangers despatriats que miseriosos populen per aquets països neutrals, fugint els uns dels incalificables horrors de la guerra europea i trobant-se aquí els altres per haver lograt evadir-se del captiveri a que estaven sotmesos, per quines causes son dignes de commiseració ja que estan sofrint anyorances, privacions i penalitats per culpes agenes a la seva voluntat.

Part de l'opinió — sens considerar, segurament, el mal que fá—senyala a tots aquets fugitius com a malfactors, creant, aixís, una atmosfera contraria que acaba d'empitjorar la vida arrastrada dels desgraciats estrangers que busquen refugi a nostra patria, tot anhelant acabi prompte l'odiós conflicte que'ls te allunyats, per a volar als brassos de llurs families que be prou deuen esperar notícies que mai arriben i plorar l'ausencia tot presentint la mort dels sers estimats.

Pensa lector conscient i que tens la sort de posseir bons sentiments, que tal vegada demà, tú o un dels teus pot trovar-se en idéntica situació; que no ho sabem pas com acabarà aquest conflicte dit europeu i, en recordant-se a quadro tant desesperador, com també per seguir les obligacions d'humanitarisme, que son les sagrades d'amor al próxim, hem de procurar aminorar les penalitats d'aquestos errants estrangers, sian d'on sian, considerant que

la caritat sempre torna, que servirem a Deu i a la humanitat, preparantnos per el cumpliment de la dita: «avui per tú i demà per mí».

Cardedeu

Pecaria d'irrespetuos si al inaugurar les cròniques de Cardedeu, no adressés una coral salutació a tots els bons Vallesans, llegidors del porta-veu del regionalisme en aquesta comarca. Plaume desitjar a tots, molts anys de vida i salut per a treballar per la santa causa de l'autonomia catalana, per tornar a casa, lo que despòticament ens prengueren. — *El Corresponsal.*

◆◆◆

El mercat d'ahir, fou poc mes o menys com els demés diumenges, el farré de tall, *quatre* tomàcats i parem de contar.

◆◆◆

Alguns vehins se pregunten, quant será derrumbat aquell anti-estètic cobert que encar s'aguanta dret a la plassa de Sant Joan, puig aital plassa quedarà molt bufona i espaiosa una vegada fora aquell

◆◆◆

Ahir se produïren en la *Estación*, varis incidents que foren molt comentats. La companyia va expedir gira-voltes per anar al aplec de Palau, pero en lloc de servir per tornar ahir, no's podia tornar fins avui dilluns, lo qual ignorat per la majoria dels viadants, se trobaven al arribar en aquesta que'ls volien fer pagar lo billet. Sembla que la companyia deuria donar mes claretat als anuncis d'expedició de billets.

◆◆◆

Los millors urbanes que amb tant de zel a emprés nostre Ajuntament que tant dignament presideix D. Joan Alsina, toquen ja al seu terme. Actualment se canvia de lloc la font de la plassa dels Llubits, la qual en son nou hostatge será molt mes còmoda i no embrassarà'l pas.

Sabadell

Sens novetats ni incidents, a les 9'15, i a les 9'30, respectivament, de la nit del Diumenge passat, van arribar a n'aquesta Ciutat, la Junta Directiva, alguns socis i la abnegable Secció de Camillers de la Creu Roja d'aquesta industrial població, de retorn de la gran i hospitalaria Vila de Granollers, amb complerta satisfacció, per a les atencions morals de que van esser objecte, per part de la respectable Entitat Creu Roja d'aquell Districte, Autoritats, municipal, civil, militar i eclesiastica, com també de la premsa, i molt especialment de la Redacció VALLÉS NOU, i del generós veïnat Granollerench en general.

La triunfal arribada a n'aquesta vila; — la generositat d'hostatge a les respetuoses banderes que d'abdues benemèrites entitats se germanaren: — la respetuositat de tot un morigerat poble i d'un estol d'hermoses com xamoses senyoras i senyoretas en presència les maniobres que s'executaren; — l'explendides i respetuositat d'una festa reli-giosa en l'Esglesia Parroquial amb motiu de la benedicció de la Bandera de la Creu-Roja d'aqueixa vila; — la brillant improvisació i eloqüent plática del Reverent Sr. Rector en vers a la significació de la Creu Roja en mitj de la puresa d'una tela blanca, quefers, dures i humanitaries obligacions a que estant obligats a complimentar les valentes e incansables seccions de Camillers tant en temps de pau i de revolta, com de guerra; — molestés, atencions innumerables, l'espléndit obsequi que s'ens va dispensá i l'entussista despedida tributada; ve mereixen, que, nosaltres, els sabadellenchs, dediquém un xardorós aplaudiment de gratitut plena, a la Vila de Granollers i que arreplegan hasta d'una a una les apetitoses engrunes de l'entussista i eloqüentíssim brindis pronunciat per el intel·ligent estudiós advocat

i Regidor d'aquest Ajuntament D. Josep Coma Clapés; esperém amb ansietat el cumpliment de la formal promesa de que oportunament ens farán el cambi de la visita.

¡Ojalá! doncs que aquella simpática promesa poguém veurerla complimentada a la major brevetat, per a poguer satisfer els vius desitjos dels sabadellenchs d'enfortir la Maçada de germanor entre la tant morigerada, com culta Vila de Granollers amb la nostre humil industrial Ciutat de Sabadell.

P. S. S.

Granollers

Diu l'orgue del nostre Batlle:

«AMOR, CON AMOR SE PAGA. — A las facilidades que el presidente de la Diputación Provincial, señor Prat de la Riba, diera a nuestro alcalde, señor Torras Villá, para el saldo de la deuda de nuestro Ayuntamiento para con la corporación provincial, ha correspondido el Alcalde, el día 30 del próximo pasado septiembre, poniendo a nuestro ayuntamiento, al corriente en el pago del contingente provincial, satisfaciendo, además, la cantidad convenida para ir saldando la deuda contraída por pasados ayuntamientos.»

Molt be Sr. Torras: nosaltres debém dirli que la Diputació Provincial sempre, i en tots els casos, ha procurat donar totes les fassilitats possibles, sense mirar mai de quin color son els demandants.

Al revés de V. Sr. Torras: quant se plantejá aquesta qüestió en el Consistori l'any passat i que ja contaven amb l'assentiment del Sr. Prat de la Riba, V. si va oposar tant, que no va poguerse arribar a cap i ara perquè's a dalt ha procurat ferho tal com ho havien plantejat els altres trovant el mateix reculliment.

¿No es aixó fer i desfer Sr. Torras?

◆◆◆

El prop passat dissapte sofrí un atac de feridura la mare del nostre amic i company Dr. Farreras, Director del Laboratori d'aquest partit.

A l'hora d'escriurer aquestes ratlles sabem que la dita senyora está molt millorada, pero encara l'atac la reté al llit.

Aixó fou la causa de que dit senyor no vingués a cumplir els seus deures envers el càrrec de Director.

Molt havem sentit aquest contratemps del nostre bon amic, empró restém animats, per la millora experimentada, esperant amb ansietat el prompte restabliment.

◆◆◆

El prop passat dijous va reunir-se la Junta local de Sanitat per a tractar dels fums i gassos de CAN PIÑOL.

Per els informes que tenim, sembla que's va acordar nomenar un tècnic per a que analitzhi les matèries ja que d'ellas s'en desprenen els gassos, i una vegada tingan aquestos anàlisis, fer l'oportú dictamen la propia Junta local de Sanitat.

Com aixó sembla que está en mans del Sr. Alcalde, esperem hi donará curs ràpidament, ja que's una qüestió que molt molesta als vehins i a la vegada es perillós per la salut pública.

◆◆◆

L'orgue del nostre Batlle ens anuncia grants aconeteixements i diu que en el nombre d'avui ens en donará una racció.

Nosaltres estém tant acostumats, que'ls anuncis seus no son mes que una invenció, que ja no'n fem cas, perquè anunciar i després no dir res, es tot igual.

Amb tot, esperém asentats.

EL VALLÉS NOU

Sotscripció i venta

FELIO ESTAPER
(RECADER)

Tip. J. Joseph. — Granollers.

Destil·leria a vapor de Anissats i Licors

Vins, Vermouts i Champanyns
del país i estrangers.

Anís Faust : : :
: : Coñac Parera

PREMIATS:

MADRID 1377.
PARIS 1878-1889.
BARCELONA 1888-1898
CHICAGO 1893.
VALENCIA 1910.

Depositari del R. A. C. de Catalunya:
Stock de pesseres per a Automòvils en Les Franqueses.

FELIP BLANXART

(SUCESSOR DE FELIP PARERA)

Fàbrica i Despaig en:
Granollers del Vallés

Fàbrica i Magatzems en LES FRANQUESSES

Fàbrica d'Aixarops i Horxates

(Tònic refrescants)

CHAMPANILLA

Gran estimulant digestiu

Agustí Fortuny

(Sucessor de F.^{co} Fortuny)

Representant únic amb diposit
per a Granollers i sa comarca:

Felip Blanxart

Forn de Sant Vicens

CONFITERIA I PASTISSERIA
— DE —
PERE ROS

Elaboració diària de dolços.
Gran assortit en confits de totes classes
per a casaments i batejos.
: : Galetes de diferents marques : :

Carrer de Barcelona, 12.

MOLLET

SE SERVEIX A DOMICILI

Fàbrica d'Olis i Sabons

FILLS DE E. BARANGÉ

Granollers, Girona, Barcelona-Sans.

ARMERIA DE RAFEL PRADES

Escopetes, Marca "JABALI" * Rifles i Pistoles automàtiques.
Paller per a armes i "Cielos" * PALMA, 35.
GRANOLLERS

¡Si voleu bon xocolate

compreu la marca

PUCHADES

que no n'hi ha de millor!

BOTIGA NOVA

Anselm Clavé 36. — GRANOLLERS

Grans i variats assortits en
PERFUMERIA

MERCERIA

POSTALS

Vistes de Granollers a 5 céntims.

OBJECTES D'ESCRITORI

No compreu sens avants visitar aquesta casa.

Els Adobs Químics.

Primeres materies: Superfosfats minerals i orgànics.
Sulfat d'amoniac, nitrat de sosa, sals potàsiques, etc.

Guano

Vallesá

MARCA DE
FÀBRICA

Lluís Serra i Guardia

Proveïdor de la "Comunitat de Primeres Materies" de la Federació Agrícola C. B.

Carrer Ricoma, n.ºs. 79 i 81. Granollers del Vallés. * REPRESENTANTS
a Catalunya, Balears i Aragó

D. Manuel Esquius Anguera

Metge dels Hospitals de Barcelona

S'ha encarregat de la visita del

Dr. CAMPS

Carrer Sta. Esperanza, 12.

GRANOLLERS

Consulta de 11 a 1

La Agrícola Espanyola

Direcció General: Rambla Sant Josep, 32, principal

Societat anònima de Segurs reunits, a cotització fixa i graduada, legalment constituïda, de conformitat amb la vigent llei de 14 de Maig de 1908, i autoritzada per Reial ordre de 25 d'Abril de 1911, per a operar a tota Espanya, a quin efecte té fet el dipòsit que la esmentada llei prevé.

Capital social suscrit, 1.000.000 de Ptes.—Capital desemborsat, 325.000 Ptes.

Opera en els rams següents: **SEGUR** de cullites contra la pedregada.—**SEGUR** contra la mort i robo del bestiar caballar, boví i especial de tocinos i cabres.—Representant a GRANOLLERS **Joaquim Cot**, Plaça Perpinyá, 3, pequeria—Autoritzat per la Comissaria General de Segurs.

IMPREMTA "LA INDUSTRIA" DE **JAUME JOSEPH**

Sta. Elisabet, 3.—GRANOLLERS.

Aquesta impremta, s'encarrega de confeccionar tota classe de treballs tipogràfics.
Treballs comercials a una i variats tintas.